

ئەرك و گرنكى لادانه زمانىيهكان له دهقى فۆلكلورى كوردیدا
(داستان و پهندى پيشينان به نموونه)

پ. ی. د. صافیه محمەد ئەحمەد

م. سۆران عەبدولرحمان حەمەد

زانکۆی راپەرین- هەریمی کوردستان/ عێراق

پوخته:

ئەدەبی فۆلكلۆر هەر وەك جۆرهكانى ترى ئەدەبى نووسراو و مىللى و ...هتد، له
رووى فۆرم و ناومپۆكهوه، خاومن مۆركىكى رەسەنه، هەر ئەمەشه جىايكردۆتهوه له
جۆرهكانى ترى ئەدەب و نرخ و به‌هاى تايبه‌تى خۆى هه‌يه. ئەگەر به وردى سه‌رنجى
ده‌قه‌كانى نۆ ئەدەبى فۆلكلۆر بدمىن، كه هه‌لقوولاوى داب و نه‌رىتى رەسەنى كۆمه‌لگا و
رهنگدمرومى شى‌وه‌ى ژيان و بارى گوزهران و شارستانىه‌تى ئەو سه‌رده‌مه‌يه و له‌ چەند
شیاوازیكى ئەدەبى جیا و ژانرى هه‌مه‌جۆر دارپژراون، وێنه‌یه‌كى واقعى له‌ ژيانى ئەوكاته
پيشانداوه، له‌ ململانى هێزى شەپ و خێر و پالەوانى و قاره‌مانىه‌تى گەل، په‌نجەى خستۆته
سه‌ر كه‌موكوپى كىماسیه‌كانى كۆمه‌لگا و په‌رده‌ى له‌سه‌ر چەندىن ديارده‌ى ناشىرىنى
ناوكۆمه‌لگا هه‌لداوه‌ته‌وه، پارێزگارى له‌ هه‌لله‌سوره‌كانى ئایین و كۆمه‌لگا و داب و نه‌رىت
كردوه و سنوره‌كانى پاراستون.

یه‌كێك له‌ خاسیه‌ته‌ جياكه‌رموه‌كانى زمانى ئەدەبى فۆلكلۆر سادەبى و ئاسانى
ده‌ربىرین و تىگه‌یه‌شتنىه‌تى، چونكه به‌ره‌مى گه‌له و بۆ گه‌ل وتراوه به‌لام زمانه‌كه‌ى له
سىما و ئەدگارى ئەدەبى به‌هێز به‌دمر نیه و لادان وەك بنه‌مايه‌كى شیاوازی ئەدەبى و
پێكه‌ینه‌رى شیعریه‌تى ده‌ق، له‌ چینی ده‌قه فۆلكلۆرییه‌كان به‌ چەندىن جۆرى هه‌مه‌رهنگ
ده‌رده‌كه‌وێت.

ئەم توێژینه‌وه‌یه له‌ سنوربه‌ندى ئەم كۆنفراسه هه‌ولێكه بۆ دهرخستنى ئەرك و
گرنكى لادان له ده‌قه فۆلكلۆرییه‌كان و پهندى پيشينانى كورد و داستانى كوردی وەك
نموونه و مرگرتوووه؛ له‌به‌رئەوه‌ى ئەو لادانه زمانىیانه بوونه‌ته بناغه‌یه‌ك بۆ ئەدەبى نوسراو و
له‌لایه‌كى تریش ناتوانرێت جۆره‌كانى ترى لادان- له‌رووى بونیاد و ناومپۆكه‌وه- له ده‌قى
ئەدەبى فۆلكلۆرىدا باسیان لێوه بكرێت، چونكه سه‌ره‌تا و ده‌ستپێكى ئەدەبى كوردیما‌نه و
ده‌قى ئەدەبى كۆنترمان نییه، پێى به‌راورد بكه‌ین له‌ بریاردان و دیاریكردنى جۆرى

لادانهكان؛ بۆیه دوو تهومر له خۆدهگریت، تهومری یهکهه: باس له زمانى دهقى فۆلكلۆرى به گشتى و لادان وهك بنه‌مايهكى سه‌رهكى شى‌وازی ئه‌دهبى دهكه‌ین. تهومری دووم: تايهت دهكه‌ین به هه‌موو ئهو جوړه لادانه زمانىانهى، كه له مه‌زناندن و چینی ئهو دوو ژانره به‌رچاو دهكه‌ون، له كۆتایشدا ئه‌نجامه‌كانى توێژینه‌وه و ئهو سه‌رچاوانه‌ى سوودیان لى بینه‌راوه خراونه‌ته‌پوو له‌گه‌ڵ پوخته‌ى توێژینه‌وه‌كه به زمانى عه‌ره‌بى و ئینگلیزى.

په‌یڤین سه‌ره‌كى: دمق، فۆلكلۆر، لادان، په‌ندى پێشینانى كورد، داستان.

پیشه‌كى:

زمان بنچینه‌ى دروستبوون و له دایك‌بوونی دهقه، پردى به‌یه‌كه‌سته‌نه‌وه‌ى خوێنه‌ر(ومرگر) و نێره‌یشه، چونكه نووسه‌ر تاكه ئامرازى بۆ ده‌رپړین و چینی بیر و هزرى زمانه و خوێنه‌ر- و مرگ‌ریش هه‌ر له پێگه‌ى زمانه‌وه ئهو بیر و هزر و تێرمانانه‌ى ئهو ده‌خوێننه‌وه و لێ تێده‌گات.

دهقى ئه‌دهبى خاوم تايه‌تمه‌ندى و مۆركى جیا‌ک‌راوه‌ى خۆیه‌تى به به‌راورد به هه‌ر ده‌قیكى تری ئاسایى، ئه‌ركى زمان تێیدا ئه‌وه‌یه، كه به پله‌ى یه‌ك به‌رجه‌سته‌ى ئهو ئیستاتیکا و گه‌مه زمانىانه‌یه بکات، كه خاوم دمق به هۆ و ئاگایه‌وه یان بى هۆ و نا‌ئاگایه‌وه په‌رهمیان ده‌کات؛ بۆیه ئه‌دهبى فۆلكلۆرى، خاوم زمانىكى تايه‌ت به خۆیه‌تى سیمای جیا‌ک‌راوه‌ى خۆى هه‌یه.

لادان وهك ئه‌دگارێكى دیارى نیو دهقى فۆلكلۆرى به چهند شیوه و چه‌شنێك خۆى ده‌نوێنێت؛ ئه‌گه‌رچى له تیۆره نوێیه‌كانى شیعریه‌ت و شیوا‌زناسیدا باسى لێ‌وه‌ک‌راوه، به‌لام له کاتى بیستن و خوێندنه‌وه‌ى دهقه فۆلكلۆرییه‌کاندا جوړێك له ناباوى و جیا‌وازی هه‌ست پێده‌ک‌رێن له دارشتن و هۆینه‌وه‌یان و له لادان به‌دەرنین؛ ئارمانجا ئهو توێژینه‌وه‌یه ده‌رخستنى ئهو لادانه زمانىانه‌یه، كه له دوو ژانردا بوونیان هه‌یه و بۆیه‌ش لا له لادانه زمانىیه‌كان ده‌كه‌ینه‌وه، چونكه ئه‌دهبى فۆلكلۆر، كه سه‌ره‌تایترین دهقى ئه‌دهبى پێش ئه‌دهبى نوسراوه به هه‌موو قۆناغه‌كانىیه‌وه و تا ئیستا لهو بابه‌ته توێژینه‌وه‌ى له باره‌وه نه‌ک‌راوه هه‌روه‌ها بۆ سه‌لماندن و ده‌رخستنى ئهو لادانه زمانىانه‌ى تێیدا؛ چونكه ناتوانین بریار له‌سه‌ر جوړه‌كانى تری لادان -بونیادی و ناو‌ه‌ر‌پۆك- بده‌ین له ناو دهقى فۆلكلۆریدا؛ له‌به‌رئه‌وه‌ى ئهو جوړانه پێ‌ویستیان به به‌راورد‌کردن هه‌یه له‌گه‌ڵ قۆناغى تری پێش خۆى، له‌به‌ر فراوانى ژانره‌كانى ئه‌دهبى فۆلكلۆرى كوردی و سنو‌ره‌ند‌کردنى زانستى بۆ توێژینه‌وه‌كه‌مان هه‌ردوو ژانرى په‌ندى پێشینان و داستانمان ك‌ردوونه ك‌ه‌ره‌سته‌ى توێژینه‌وه‌كه‌مان.

توێژینهوهکه جگه له پێشهکی دوو تهومری گرنگ و سههرکی لهخۆ دهگرێت:
تهومری یهکههه: زمانی دهقی فۆلکلۆر و تایبهتمهندییهکانی به گشتی و لادان به تایبهتی
 وهک بنهمایهکی شیوازی ئهدهبی خراوتهروو.
تهومری دووهه: دیارترین ئهو لادانه زمانیهانه به نموونه روونکراونهتهوه، که لهو دوو ژانهدا
 بوونیان ههیه و لهگهڵ ئهو ئهرک و گرنگیهی بینویهانه تیایاندا.

توێژینهوهکه لهبهر پێویستی زانستی پێیازی وهسفی شیکاری بۆ بهکارهاتوه و
 ئهرک و گرنگی لادانه زمانیهکانی لهو دوو ژانره به شیوهی پراکتیکی شیکردوتهوه، له
 کۆنایشدا لیستی سههرچاوهکان و ئهو ئهجامانهی، که توێژینهوهکه پێیان گهیشتهوه
 لهگهڵ پوختهی توێژینهوه به ههردوو زمانی عهربی و ئینگلیزی خراوتهتهروو.

تهومری یهکههه: زمان له دهقی فۆلکلۆری کوردیدا
 ژێدر و توێژینهوهکانی تایبته به ئهدهبی فۆلکلۆر گشتیان ئهوه دهخهنهروو، که
 ئهدهبی فۆلکلۆر خاوهن زمانێکی تایبته و جیاکراوهی خۆیهتی و بهو سیمای و خهسلتهش
 ناسراوه و ههمووشیان لهسههر ئهوه کۆکن، سادهیی و ساکاری دهرپهرین و نزیکیی له زمانی
 خهڵکی و ئهو نۆرمه گشتیهی پڕۆژانه بهکاردهیهنرێت ئهو ئهدهبی پێگوتراوه.
 توێژمهیهکی بواری فۆلکلۆرناسی زۆر به وردی سههرنجی ئهوهی داوه، که ههر ژانریک
 له ژانرهکانی ئهدهبی فۆلکلۆر به شیواز و بونیاده تایبهتهکهی جیاکهیهتهوه، پێگای
 دهرپهرینی و پێکچوون له ههموویاندا ههیه و ئهو ئهدهگار به ئاسانی ناگۆرێت، که
 سیهتیهکی جیگیر و بهردهوامه به درێژایی پڕۆژگار، بهلام شیوازی گێڕانهوه و ویناکردن و
 گۆکردنهکان به پێی گێڕمهوه و ژینگه گۆڕانی بهسهردادیت و دهگۆرێت [احمد علی
 مرسی، ۱۹۷۵: ۱۴۵]؛ بۆیه ههندیک دهقی فۆلکلۆری به چهندین شیوازی لیکجیاواز
 نوسراونهتهوه و لێیان کهمکراوتهوه یان زیادکراوه یان به پێی شیومزارهکان گۆرێراون.

دوابهدوای نوسینهوه و کۆکردنهوهی ئهدهبی فۆلکلۆری یهکیک له بابته ههره
 گرنگهکانی سههرقاڵبوونی فۆلکلۆرناسانی جیهانی بونیاتی هونهری دهقی فۆلکلۆری بوو،
 که له ئهجامی بهراوردکردنیان لهگهڵ ئهدهبی نووسراو و نوێی سههردهمه جیاجیاکان
 بهراوردیان دهکرد و چهندین بۆچوونی ناکۆک و هههمهجووری لهباریهوه دهخرانهروو؛ بۆیه
 (گۆرکێ) له یهکهمین کۆنفراسی نوسهراوانی سۆقیته له (۱۹۳۴) لهو راپۆرتیهی ئامادهی
 کردبوو ئاماژهی به دووخالێ زۆر گرنگدا (یهکهمیان: داهێنانی شیعری سههرزاری بهتهواوی
 بهستراوه به کاری مرۆقهوه، دووهمیان: فۆلکلۆر توانستهیی ههیه له دروستکردنی وینهی
 قوول و روون ههروهها توانای گشتاندن و تایبهتی ههیه لهو پهیوهستهی ڕهگ و بنجهی مرۆف
 به کار دههستهیهوه) [یوری سۆکۆلۆف، ۱۹۵۰: ۳۴]. (گۆرکێ) بهمه ئهوهی سهلماند، که

فۆلكۆر و ئەدەبى فۆلكۆر داھىيانان تىدايه و پەنگدانەوھى كار و سەردەم و قۆناغى خۆيانن؛ بۆيە ھونەرى بوون و پادە و چەندايەتى ھونەرى بوون دەبىت جياوازييت ئەگەل ئەدەبى نوسراو و ئەمەش پوونە كاتىك سەرنج دەدەينە دەقەكانى ئەدەبى فۆلكۆر دەبينن، كە خاوەن بونياتى ھونەرىن و شىوازی ئەدەبى تاييەت بە خۆيان ھەيە و لە چوارچۆمەيەكى ھەلبژێردراوى كەرەستەكانى زمان ھاتوونەتە بەرھەم و خالى جياكاراويان زۆرە لە ئاخاوتنى پۆژانە، بە تاييەتیش گۆرانى، كە ((بە دەوڵەتمەنترين بەش ئەژمىرئ لەرووى زۆرى بۆلەبوونەوھى)) [شوكريە پەسول، ۲۰۰۸: ۸۵]، يەكەك لە ھۆكارەكانى زۆرى و زو بۆلەبوونەوھى دەگەرپتەوھ بۆ شىوازی دارشتنى ھۆنراوھەكى، كە وەك بەشەك لە پەندى پيشينانى كوردى و مەتەل بە شىوازيكى ھونەرى كاريگەر پێكخراون، جۆريك لە ئاواز و تەريپەيان ھەيە و كيش و سەروايان ھەيە يان سەروادان، بۆ نموونە لەم پەندانەدا (ئەو كەسە كەسە ئەلفىكى بەسە)، بە زستانان پینەوپیەپۆ بە ھاوینان ورد ورد بپۆ. [عیزەددین مستەفا پەسول، ۲۰۱۰: ۸۸]، وشەكانى (كەسە و بەسە) و (پەپۆ و بپۆ) سەروادان، لەبەرکردنى پەندانەكانیان ئاسانتر كەردووە بەو تەريپە و ئاوازە، چونكە سەروا و سەروادارى لە زمانى كوردیدا لە ئاخاوتنى پۆژانەدا بەكارناھيترىت و تاييەتە بە ئەدەب، ئەنجامى ئەومش لادانە لە زمانى گشتى و باو، كە شىوازيكى ئەدەبى بەرھەم دینن؛ لەبەرئەوھ گەرنگە بە كورتى چەمكى لادان پوون بكەينەوھ.

چەمكى لادان لە ژێدەر و قەكوئینن پەرخەيى زۆریەى مىللەتان بە وردى و قوولى باسى ئیوھەكراو چەندین بۆچوونى ھەمەجۆرى لەبارە خراونەتەپوو؛ بۆيە وەك زاراوھ چەندین زاراوھى ئىكجياوازی بۆ بەكارھيترەوھ لەوانە (شكان، ترازان، خزان، گۆرپن...ھتد [صافىيە محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۵-۲۰] ئەمەش بۆ بۆلەوى و قوولى و پانتايى ئەو بنەمايەى شىوازی ئەدەبى دەگەرپتەوھ، كە لە ژانرە ئەدەبىيەكاندا بوونى ھەيە.

(ئەرەستۆ) بەيەكەم كەس دادەنرىت، كە باسى ئیوھەكراو و دەئیت: (ئەو زمانە شیعريەى ناباوى تیدا بئ بەرزى و شكۆمەندى تىدايه و لە پرووى ئاستى زمانى پۆژانەوھ مەبەستەم لە بەكارھينانى وشەى ناباوى وشەى خوازراو و وشەى درێژكراو و ھەر شتێكى ترە، كە لە ھالەتى ئاسايى بەدەر بێت) (ئەرەستۆ، ۲۰۰۴: ۸۴)، ئەرەستۆ بئ ئەوھى ناوێكە تاييەتى ئى بنىت باسى لە چەند شۆمەيەكى لادان كەردووە، بە جۆريك ھۆكارە بۆ پیدانى بەرزى بەو زمانەى تیدا بێت. ھەرەك دەبينن (جان كۆھين) یش بنجینەى روانىنى خۆى بۆ شیعريەت لەسەر بنجینەى لادان دارشتووە و دەئیت: ((ھيچ شیعريك نىە خالى بێت لە لادان)) [جان كۆھين، ۱۹۸۶: ۸۵]. و لە شۆينىكى تردا بە پوونتە باسى ئیوھ دەكات بەوھى، كە ((لادان لە نۆو شیعردا تەنيا ھەئەيەكى مەبەستدارە، تا لە پێگايەوھ بگەنە راستكەردنەوھەكانى تاييەت

بۆ خۆی)) (جان کوهين، ۲۰۰۰: ۲۲۶] مەبەستى كۆهين لێردا ئەوهيه، كه بليت هەندىك هەلە و سەرپيچىکردنى ياسا زمانىيهكان هەن، كه له ناو شيعردا بههەلە دانانريت بهكۆ به مەبەست ئەنجام دەدرين و بۆ شىوازى چىنى شيعر راستن. رەخنەگرىكى تر پيى وايه لادان((پيۆمەرى جياكەر مەوى نىوان ئاخاوتنى هونەرى و ناهونەرى يە)) [أحمد محمد ويس، ۲۰۰۵: ۲۷] گومانيش لەمەدانیه، كه ئەدەب بەشێكه له هونەر به گشتى و هەر ژانرىكى ئەدەبیش چەندى بونیادی هونەرى تايبەت و جياكراوى خۆى هەيه؛ بۆيه ئەوه لادانه، كه هونەرى بوون به زمانيان دەبەخشیت. (أميمة رواشدة) زۆر به وردى بۆ چەمكەكه چوو و پيى وايه بهكارهينانى زمانه له لایەن داهينەرەمە-گوزاره و پيکەهات و وینه-)) (بهكارهينانىك بەدەر له هەموو ئەو شتانهى باو و ئاسايين، تاكو ئەدگارى داهينەرانه به بەرهەمهەكى ببەخشیت له تايبەتمەندى و هيژى سەرنجراكيشان)) [أميمة رواشدة، ۲۰۰۵: ۴۳]، واتا لادان دەكریت له هەموو بونیاد و ژانرىكدا ئەنجام بدریت و دەرخرى توانای لىهاتوووى داهينەرە و ئاست و پلەكەشى پەيوەستە به هيژى كيشکردنى وەرگر.

(هنريش بليث) تيشك دەخاته سەرخاڵىكى گرنگى تر و دەليت: ((لادان دەبیت له لایەك سەریچىکردنى پيۆمەر پترمانىيهكان بىت له لایەكى تريشەوه گريدانى ئەو پيۆمەرانه بىت به چەند ياسايەكى زيادكراو)) (هنريش بليث، ۱۹۹۹: ۳۶] واتا نووسەر و شاعيران ئەگەر له چەند ياسا و بنەمايهكى زمانيش لابدن ئەوا دەبیت چەند ياسايەكى تريش زياد بکەن، بەمەش نوێگەرى و داهینان ديئیتە ئەنجام. ئەگەر له هەموو ئەو بۆ چوونانه وردبینهوه بۆمان پروون دەبیتەوه، كه لادان:

- ۱- تیکشکاندننى ياساكانى زمانه.
- ۲- جياكەر مەوى زمانى ئاسايى و هونەرييه.
- ۳- ئەگەرچى زياتر پەيوەستكراوه به شيعر بەلام له ژانەر ئەدەبىيهكانى تريشدا بەرجاو دەكەوێت. بەلام رێژەى چەندىتى و چۆنىەتى له شيعردا بەرزترە.

لادان جگە لەوى جۆر و پلەى هەمەچەشنى هەيه و له دەقيك بۆ دەقيكى تر و له ژانرىك بۆ ژانرىكى تر له قۇناغيك بۆ قۇناغيكى ترى ئەدەبى دەگۆریت وه به پيى سروشتى زمان و بونیادی هەنەرى ميللەتان جياوازه؛ بۆيه چەندىن پيۆمەرى ناجيگير و هەمەجۆر هەن بۆ پرياردان لەبارەى جۆر و شىوازى لادانهكه، هەروەك دەبينين لاى رۆلان بارت جيژ و پلەى سفرى نووسين پيۆمەر و لاى رۆمان ياكۆبسن پەيوەستكراوه به تەومەرى جينشيني و هاوشيني، كه سيستمى هەر زمانىكى لەسەر بونیادنراوه و سەریچىکردنى هەر يەكێيان لادان بەرهم دەهينیت. [صافيه محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۲۰]. وەك سەلمينراوه ئەموش له دەقه ئەدەبىيهكاندا به شىوهمەكى چر بەرجاو دەكەوێت.

سه‌بارت به دق و ژانره‌کانی ئەدمبی فۆلکلۆری ئەوێ دەکرێتە پێوەر ئەوانەن:

۱- زمانی ئاسایی: یەكەمین پێوەری بنجی لادانە، چونکە بە دوورکەوتنەوە لەو زمانە و هەركاتیك سەرپێچی یاسا و سیستەمەکانی کرا ئنجا زمانیکی کاریگەر و جیاوازتر بەرھەم دێت، ((ئەمەش بۆ ئەو مەبەستە دەگەرێتەوه، کە نوسەر و شاعیران هەوڵی بۆ دۆزین بە زیادکردنی ئەركیکی تر بۆ زمان، کە بریتییە لە کاریگەری و چێژ و جوانی؛ چونکە لە زمانی ئاساییدا بەها هونەرییەکان بوونیکی ئەوتۆیان نیە لە زمانی هونەرشیدا بە هەمان شێوە بە نووسین بە زمانی ئاسایی کار لە خوێنەر ناکات و ناتوانێت ئەو مەبەستە بپێکێت؛ بۆیە زمانیکی بەرزتر و وروژێنەر دادەھێنێت)) [صافیە محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۲۱].

دەقی ئەدمبی فۆلکلۆری کوردی ئەگەر لە بەکارھێنانی وشە و زاراوەی پەتی و فەرھەنگی وشە و پۆزە و زمانی خەلکی گشتی، کە لە سەرچاوەکان بپاری ئەوێ بەسەردا دراو، کە بە زمانیکی سادە و ساکار گوتراوە و ئاسانی تێگەشتن سیمایەتی، بەلام لە لادان بەدەر نیە؛ لەبەرئەوێ ئەبوونی زمانی ستاندار و دیارنەبوونی میژووی نووسین و گووتنی دەقەکان و ناديارى خاوەنەکانیان، لەمپەرن لەبەردەم دەستنیشانکردنی چەندین جۆری لادان، کە ناتوانرێت بە شیوەیەکی زانستی و دروست بپاریان لە بارەو بەدریت؛ بۆیە تەنیا لادانە زمانییەکان وەک ئەدگار بەخشیکی دەقی ئەدمبی فۆلکلۆری دیاری دەکرێن وەک (پێیرجیرۆ) دەلێت: ((شیواز لادانە بە پێگای چەندی دەستنیشان دەکرێت بە پێوانەکردنی بە ئاستی ئاسایی زمان)) [جان کۆھین، ۲۰۰۰: ۳۷]، ئەو ئاستە ئاساییەکی زمانیش لە پرووی وشە و داھێنان و فەرھەنگەو بەردەوام لە گۆران دا، ئەوێ جیگیر و نەگۆرە یاسا و دەستورە پێزمانییەکان. لە تەویری دووہمی ئەو توێژینەوہماندا بە نمونەکی داستان و پەندی پێشینانی کوردی ئەو پوون دەکرێتەوہ.

۲- خوێنەر: پێوەریکی گەرنگ و سەرەکی دەستنیشانکردنی لادانە لە ھەموو دەقیکا، چونکە ھەر ئەو درک بە نوێگەری و جیاوازی و ناوازی ئاستی ئەو داھێنان و ئیستاتیکیا دەکات، کە بە لادان لە زمانی ئاسایی بەرھەم ھاتوو، چونکە ((ھەموو جۆریکی ئەدب لە بارودۆخیکی میژوویی و کۆمەلایەتی دیاریکراو سەرھەڵدەدات و گەشەدەکات، سروشت و پێکھاتەکی خۆی لە زانیارییە کردەیی و تەکنیکیەکانی ئەو بارودۆخە وەدەگرێت)) [عبدالمنعم تلیمة، ۱۹۷۰: ۱۳۸]؛ بۆیە خوێنەر یان وەرگر دەبێت زانیاری و شارەزایی و ئاستی ھۆشیاری بەپارەییەکی بێت لەگەڵ ئەو سەردەم و قۆناغە مامەڵە بکات، کە دەقەکە تیدا نوسراوە؛ چونکە ھەم زمان دیاردەییە کە بەردەوام لە گۆران و گەشەسەندن دا، ھەم لادانی جگە لە گۆرانی بەردەوامی بابەتیکی ئالوز و تەم و مزاویە؛ بۆیە پەخنەگرانی ئەو بوارە پێیان وایە خوێنەری ئەو بوارە دەبێت زیرەک

و لێهاتوو و خاوێن ئەزمووێ ئەدەبی بێت بە ((خوێنەری پسیپۆر و کۆکەرەمو و توانادار و چالاک و لێزان ناودەبرێت)) [حسن ناظم، ۱۹۹۴: ۱۷۳]؛ بۆ ئەوەی بە پێی ژانر و قۆناغی ئەدەبی و یاسا تایبەتەکانی ئەو زمانە جوۆر و شیوازی لادانەکان دەستنیشان بکات، چونکە هەندێک لادان بۆ سەرەدەمێک نوێ و تازەن بەلام بۆ سەرەدەمێکی تر هیچ نوێکەرێکیان تێدا نییه و سواون، بروانە: [صافیە محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۲۳-۲۸].

ئێمە لە تەوهری دووهمی توێژینهوهکهماندا ئەو جوۆر لادانە زمانیانە دەست نیشان دەکەین، کە لە دارشتنی بونیادی داستانی فۆلکلۆری و پەندی پیشینانی کوردیدا ئەنجامدراون ئەویش بە پێوەری بەراوردکردنیان بە یاسا پێژمانییهکانی تایبەت بە زمانی کوردی و ئەو سیستەمی ئەو زمانەکهماندا پەیرەمو دەکریت.

تەوهری دووهم: ئەرک و گەرنگی لادانە زمانیهکان لە داستان و پەندی پیشینانی کورد دا لادان وەک بنەمایهکی شیوازی ئەدەبی چەندین شیوه و جوۆری هیه بە پێی ژانر و قۆناغ و خودی نووسەر، بەردەوامیش لە گۆران و نوێبوونهوه دایه؛ بۆیه لادانێک، کە ئەو پۆیان لە ژانریکدا دەگمەن و نوێ بێت لە وانیهی بۆ قۆناغ و ژانریکی تر کۆن بێت بە پێچهوانەوش؛ بۆیه لە پووی چەندیتی و چۆنیەتییهوه پێژەکه گۆرانی بەسەردا دیت، هەرودەک (جان کۆهین) جیاوازی کردووه لە نیوان هەرسێ قۆناغی (کلاسیکی- رۆمانسی- پەمزی) و گەیشته ئەو ئەنجامه، کە بە پێی قۆناغ پێژەکان دەگۆرێن [جان کۆهین، ۱۹۸۶: ۴۱] . بە پێی تیۆری کەمترین وزه (پاراستنی وزه) دەکریت لێکدانەوهی بۆ بکریت، زۆرینهی ئەو گۆرانانە بەسەر زماندا دین لە ئاستی دەنگدا دەگەرێنەوه بۆ (ئەو ئارەزووی کە لە مەوقفا هیه، بۆ ئاسانکردنی دەرپێن بەواتایهکی تر هەموو گۆرانێک بە مەبەستی سوککردنی ئەو ئەرکهیه، کە دەکەوێتە سەر ماسولکەکانی ئەندامانی ئاخاوتن بە پێیه هەریهکه لە "توانهوه و کرتاندن و جیاپهوه و جیگۆرکێ و بەرزبوونهوه و سوک بوونی و اتا و گۆران لە ریزبوونی کەرەسته و پابه‌ندبوون و لەناوچوونی ئامراز..." هۆکارن بۆ کەمکردنەوهی ئەرکی دەرپێن). [محەمەد مەعروف فەتاح، ۱۹۹۰: ۱۲۵] کەواته ئەو گۆرانانە بەسەر زماندا دین بەشیکیان دەچنە خانە لادانی زمانی زۆریه گۆرانکاریهکان لە پێناو مانهوه و پاراستنی وزه خەرچکراوه، سەرەرای پاراستنی و اتا و کێش و سەر و قافیە هۆنراوه و ئەو پەخشانانە کە کێش و سەر وایان هیه، کەواته لە زۆر پووموه و لە روانگە تێۆره جیا جیاکانهوه لێکدانەوه بۆ ئەم دیاردانه کراوه، هەریه‌که‌شیان پوو بە پووی پەخنە پیشنار و بۆتهوه کەواته تاکه تیۆریه‌که بەس نابێت بۆ لێکدانەوهی ئەو هەموو گۆرانە ئالۆزانە بەسەر زماندا دیت، چونکە خودی زمان پیکهاتهیه‌کی تیکچرپژاوی زیندووی ئالۆزه، بەردەوام لە گۆراندايه، دەگونجێت هۆکاری به‌هێز و هۆکاری لاوازمان هەبێت بۆ هەر یه‌که‌یان [دەروون عەبدولپەحمان سالح، ۲۰۱۲: ۶۸-۶۹]. لادان لەناو دەقی ئەدەبیدا چەند

ئەركىك دەبىئىيەت، ئەو ئەركانەش نېرەر ئەنجاميان دەدات و ومەرگىش دەياندۆزىتەو بە پىيى لىكدانەو و سىياقى بەكارهيتانى واژهكان (د. منذر عياشى) ئەم بارەيەو دەئيت: ((هەموو دەقيك ئەركى تاييەتى خۆى پىكدىنى، ئەم ئەركانەش ئە ميللەتيك بۆ ميللەتيكى تر، ئە قۇناغىك بۆ قۇناغىكى تر، ئە شارستانىيەك بۆ شارستانىيەتيكى تر جياوازه)) [مندر عياشى، ۲۰۰۹: ۵۲]. دەقە فۆلكلورىيەكان بە گشتى- ئە ئەدەبىي فۆلكلورى كوردى - بەتاييەتى چەندىن ئەرك و بەهايان ئە ناواخنى خۆياندا هەنگرتوو و لادان ئە چىنىنى زمانى ئەو دەقەنە چەندىن ئەركى هەمەجۆرى بىنيو، ئەم تەمەردى توئىنەو دەكەمان دا كۆمەتيك ئە لادانە زمانىيەكان ئە هەردوو ژانىرى داستان و پەندى پىشياندا دەست نىشانكراون و گرنكى و ئەركيان خراوەتەر، كە برىتيين لەمانەى خوارەو:

يەكەم: لادانى دەنگى

دەنگ بەسەرەتايىترىن كەرەستەى ئاخاوتنى مرۆف دادەنریت، كە وابەستەى چەندىن ياسا و پىساي تايەتە و دەنگەكان ئە سنورى بېرگە و مۆرفىمەكان پىكەو دەن، لادانى دەنگى ئەو لادانە دەنگيانە دەگرىتەو، كە بەپىي ياساكانى فۆنۆتاكتىك بەسەر دەنگىك يا زياتردا دىت [عەبدولسەلام نەجمەدىن عەبدوللا، ۲۰۰۸: ۹۰]، نوسەر يا ھۆزانقان دەكۆشیت بۆ بەدەستەيتانى سەروا و ئاوازی دىرەكان و يا بۆ ئابورىکردن ئەم كۆت و بەندانە تىكدەشكىنىت و يا بېرگەيەك كەم يان زىاد دەكات يا پىكەتەى بېرگەكە دەگۆریت، بەمەرجىك واتای مەبەست لەدەست نەدا، ئەمەش چەند شىوازيكى هەيە:

۱- كرتاندن: برىتيە ئە كرتاندنى دەنگىك يان زياتر لەسەرەتا يا ناوەرەست يا كۆتايى وشە. [عەبدولسەلام نەجمەدىن عەبدوللا، ۲۰۰۸: ۱۱۶] ھەروەھا (نەريمان خۆشناو) پىيوايە (تىچونى دەنگ برىتيە ئە تىچونى دەنگىك يان زياتر ئە دەنگىك ئە مۆرفىمىك يا وشەيەك ئەم تىچوونەش كە ئە وشە يان مۆرفىم پروودەدات، بە مەبەستى ئاسانکردنى دەريپنە، تىچونى دەنگىش ئە چەندن) [نەريمان خۆشناو، ۲۰۱۴: ۸۲] بۆ نمونە ئە داستانى قەلاى دەمدەدا، شاعىر لەسەر زمانى شا عەباس دەئيت:

شا عەباس دەئيت: ھەسەن خانە!

بلا بکەين تەگبىر و ڤايانە،

بەسەرمان داھات زستانە،

زستان چوو و ڤاڤرد ھاوینە،

ڤابە بەدل و يەقینە،

زووکە شوغلم بۆ پىكبىنە،

دەمدە ئە بۆ بستىنە [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۱۳۶]

له كۆپلەيدەدا پېنج كاری داخوازی تېدان (بکەن، رابە، زووکە، پېکبەنە، بستېنە (تەنیا له نیوهدېری (زووکە شوغلم بۆ پېکبەنە) دوو كاری داخوازی تېدا دەبىنرېن، كە ھەردوو كاردەكە بەپېی یاسای دروست نەبوون، كە یاسای كاری داخوازی بریتىيە (ب + رەگى كار+ جېناوى لكاوى (ە یا ن)) له بنەپەتدا بەم یاسایە كاری داخوازی دروست دەكریت (زوو+ ب + رەگى چاووگى كردن (كە= زووبكە)، كەچى دەبىنن (زووكە) بەكارهاتو، دەبوايە (زووبكە) بوايە، كاتېك دەنگى /ب/ كرتېنراو و له دوو برەگە پېكەتو، سەروا يەكى خۆش دەدات بە ھۆنراو، كە له ږووى ھۆنۆلۆجىەو، له دوو برەگە پېكەتو، برەگى يەكەم له (CV) دروست بوو، یاسای برەگى دووم (CVC = بکە) بوو (دواتر گۆږاو بە (CV) ئاسانتربو، له دەرېن و پېدانى رېتمىكى سوار بۆ گونجاندن لەگەڵ نیوهدېرەكانى پېش و پاش خۆى. ئەمەش بەلابردنى دەنگى /ب/ دیسان له وشەى (پېكبەنە) كە له بنەپەتدا وشەكە (پېكبەنە) یە. كە بە پېی یاسا (پېك + ب + رەگى چاوگى ھېنان (ھېن) + جېناوى لكاوى (ە یا ن) = پېكبەنە) رەگەكەى (ھېن) له چاوگى(ھېنان) وەرگىراو، كەچى دەنگى /ھ/ كرتېنراو، له كۆپلەيەكى تردا دەتت:

خاتونىك دیتە مەيدانى

له دلى خانى دەدا تانى

لێت ھەرام بێت جێى كابانى

ئاو نىيە پى بکەين شىلانئ[ئۆسكارمان، ۲۰۰۶: ۲۳]

لادانى دەنگى له دىرى (له دلى خانى دەدا تانى). له وشەى (دەدا) كە له بنەپەتدا (دەدات) ڤويداو، بە مەبەستى گونجاندنى لەگەڵ سەرواى پاش و پېش خۆى. ئەمانە ھەموويان لادانن له یاسا بنەپەتییەكانى زمانى كوردى، كە دوا جار كاریان له زمانى قسەکردنىش كردو، ھەروەھا له كوردمواریدا ئەم پەندە گوتراو كە دەتت:

(دانى لى تیز كردو) [شىخ محەمەدى خال، ۲۰۰۸: ۱۸۴]

لادان له كرتاندنى دەنگى /د/ ئەنجامدراو و له وشەى (دادان) دا ئەم دەنگە دەنگىكى وەستاوى گەر، دەرېنى دوو دەنگى كۆنسۆنانتى وەستاوى گەر بەدواى يەكدا وزى زياترى دمویت؛ بۆیە كرتاندنى يەككىيان وشەكە ئاسانتەر دەكات بۆ دەرېن. ھاوكات له پەندىكىتردا و گوتراو:

(سەرى دوو بەرانان له مەنجهلێكا نا كوئى.) [شىخ محەمەدى خال، ۲۰۰۸: ۲۴۷]

كرتاندن بە سەر ھەردوو وشەكانى (مەنجهلێكدا، ناكوئیت) دا بەسەر دەنگى /د/، /ت/ دا ھاتوو، بەمەش ئىكۆنۆمى له كرتاندنى دەنگ كردوو. (توانەو و جیگۆڤرێ

و کرتانندن بۆ نموونه زیاتر لهو ئهو هیښوه دهنگانە کهرت دهکهن و لهو دهنگانە
 پزگارمان دهکهن که قورسن و قههبن و به ئاسانی بۆمان دهرناهیترین [محه مه مه معروف
 فهتاح، ۱۹۹۰: ۱۲۵] دهنگی /د/ ، /ت/ دوو دهنگی وهستان و له دهرپین ئاسان نین؛ بۆیه
 کرتینراون. کرتانندی دهنگی /ت/ ی کۆتایی له کاردا ژۆر باوه، بۆ نموونه سهیری ئهم
 نموونهی خوارموه بکه:

(شهو دمروا و، پۆژ دمروا، قهزاو بهلا ناروا) [شیخ محهمه دی خال، ۲۰۰۸: ۲۷۶]
 لهم نموونهی سهرموه دهنگی /ت/ کرتاوه له به مه بهستی ئاسان دهرپین ههریه که
 له کاری (شهو دهروات، پۆژ دهروات، قهزاو بهلا ناروات) هیچ گۆرانییک به سهر سهر و دا نایهت،
 ههمان واتا دمات به دهسته مه.
 ۲- زیادکردن: بریتییه له زیادکردنی دهنگییک یا زیاتر بۆ وشهیه که به گشتی له
 کۆتایی وشه دا بۆ ریکخستنی ئاواز و گونجانی کیش و سهر و زیاد دهکرت. بۆ نمونه:

شا عهباس ده ئیت: حه سهن خانه!

بلا بکهین ته گبیر و پایانه،

به سهرمان داها ت زستانه،

زستان چوو و رابرد هاوینه،

رابه به دل و یه قینه،

زووکه شوغلم بۆ پیکبینه،

دمدم له بۆ بستینه [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۱۳۶]

لیرمه کاتییک سهیری دیری (۱، ۲، ۳، ۴، ۵) بکهین دهبینین دهنگی /ه/ له کۆتای زیادکراوه
 به مه بهستی ریکخستنی ریت و ئاوازی دیرهکان، ئه گهر (خان) به بی /ه/ و مرگین
 یه که برکهیه، به لام ئه گهر /ه/ و مرگیت ده بیته دوو برکه (خانه) به دهر لهو دی که به
 دهنگی بزوتن کۆتایی به سهروکه دیت، بۆ نموونه کانیتیش ههر راسته و به بی
 دهنگی /ه/ واتای هیچ گۆرانیکی به سهردا نایهت، به لام له گه ل سهرتۆپی کۆپله که که
 دیرهکانی (۶، ۷) که دهره نجامی کۆپله که لهو دهرده که ویت، ریک ناکهون: بۆیه بۆ
 خو ش دهرپینی دیرهکان به تاییهت لای شایه رانی کورد که ده ماو دم به گۆرانی
 ده یلینه وه. هاوکات ئه گهر سهیری ئهم کۆپله یه بکهین، که ده ئیت:

ومدمرکهوت له ئیسفه هانی

له قۆشه نی له توغیانی

داروبه رد ها ته هه ژیان

تۆز گرتی بهری ئاسمانی [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۱۳۷]

۳- گۆپین: به گۆپینی دهنگیك دهگوتريٲ به دهنگيٲكيتر، ئهمهس دياردميهكه زياتر بو هاونا ههنگبوونی سهروای ديرهكان بهكاردیٲ، ههنديكجار شيومزار كاردهكاته سهردهقی دهربراو گۆپینی دهنگ ئههجام دهرديٲ.

لێرمدا وەکو مەتەل ئەم پەندە ئاراستەى بەرامبەر دەکرێت، دىخاتە ژێر پرسىار که وائى قسەکهى بزانیّت، له وشەى (بزانا) دا دەنگى /ا/ ى کۆتایى گۆڤاو له بنه‌رمتى زماندا (بزانه) واته تۆ بىزانه، به‌لام ئەم بزويّنه کورته‌يان گۆڤيوه بۆ بزويّنى درێژ، که له ڤووى سىماى دەنگى زۆر لێک نزیکن و له‌گەڵ ریتى نيوه دێرى پيش خۆى دیتەوه. هه‌روه‌ها له به‌يتى (جولندى) که يه‌کێکه له به‌يته خۆش و به‌ناوبانگه‌کانى ناو گه‌لى کورد، که له (توحفه‌ى مزه‌فهره‌) دا باسکراوه.

جيڳوڙپکي دمنگي زور ههيه، بؤ نمونه وشه ي (لهگه) به (ددهگه) دردمېږن، يان وشه(ټومېد) به وشه(هومېد) دردمېږن، که ا، ه/ له شوين و سازگه ي دروستيووندا زور ليک نزيکن ئەمەش لەم بەيئەدا زور پەنگي داومتەوه، کهواته له گورپيني ددهگدا زوريه ي جار ددهگيک به ددهگيکي تر دهگورپت، که له سيمای دمنگي ليک نزيک بن،

ههروهها له وشه‌ی (دواژه) که پیکهاتوه له (دوو + ده) [نەسرین فه‌خ‌ری، ٢٠٠٠: ٣٩] دوو ده‌نگی /ا/ و /ز/ زیادکراوه، له وشه‌ی (عومه‌ر) زیادکردنی ده‌نگی /ب/ هه‌یه، به‌(عومه‌ر) دهریان برپوه و کاریگه‌ری شیومزاری ناوچه‌یی پێوه دیاره، به ئاشکرا زیادکردنی ئەم ده‌نگه ده‌بهرت له پێناوی پێک‌خستنی کێش و سه‌روای دێره‌کان به کاریگه‌ری شیومزاری ناوچه‌یی، که‌واته لێردا ده‌گه‌ینه راستیه‌که ده‌نگ گ‌رنگ‌ترین پۆل ده‌گ‌یرت له دهرپ‌ینی داستانه فۆکلۆرییه‌کان و بۆ ئەوه‌ی به‌و زمانه ساده‌یه به ئاسانی بگاته به‌رامبه‌ر و لێی تێبگات، سه‌روای دێره‌کان پێک و له‌بارین، ئەمه له‌و پهن‌دانه‌ش دهرده‌که‌ون، که له دوو نیوه دێر یان زیاتر پیکهاتوون.

دووم: لادانی وشه‌یی

ئاستی پیکهاته‌یی له شیک‌ردنه‌وه و ڕا‌فه‌کردنی داستان و هۆنراومه‌دا، هه‌ندیک‌جار ده‌توانرێت نوسه‌ره‌که‌ی پێناسه‌ریته‌وه و یا ده‌ست‌نیشانی کات و سه‌رده‌م بکات و پێ‌یازی نوسینه‌که‌ی پێ دیاری بک‌رێت؛ بۆیه وشه‌کاری چینی دێره‌کان هه‌لگ‌ری وزم و توانایه‌که ده‌به‌خشن و گیانیکی نوێ به به‌ر ده‌قی ئەده‌بیدا ده‌که‌ن، هه‌موو تاکیک‌ خاوه‌نی فه‌ره‌ه‌نگیکی وشه‌یی خۆیه‌تی به تایبه‌ت نوسه‌ران، ده‌قی نوسراویش به‌وه گیانیکی نوێ و تاز‌ی به‌به‌ردا ده‌ک‌رێت و فه‌ره‌ه‌نگی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌ب‌یت، له پێگه‌ی لادان له‌و ده‌ستور و یاسا‌با‌وانه‌ی، که خه‌لکی ئاسایی پێی د‌ئاخ‌ن [شیر‌زاد عه‌بدول‌ا‌قادر، ٢٠١٤: ٥٤] سه‌ره‌پ‌ای ئەوه‌ی، که چ‌نین و دروست‌کردنی ر‌سته و ده‌ق چه‌نده گ‌رنگ و پ‌ر به‌هان، به‌لام وشه‌ له ک‌تێبه‌ ت‌یو‌ری و پ‌ه‌خ‌ن‌یه‌یه کۆن و نوێیه‌کاندا به‌ پ‌ه‌گ‌ه‌زێکی بن‌چینه‌یی زمانی ده‌قی ش‌یع‌ری دانراوه، بۆ به‌رزبو‌ونه‌وه‌ی ئاستی به‌های ده‌قه‌که‌ی؛ له‌به‌ر ئەوه‌شه ده‌لێن: وشه‌ بۆ نووسه‌ر وه‌ک پ‌ه‌نگه‌ بۆ وێنه‌ک‌یش، کاتیک وێنه‌ک‌یش به‌ کاره هونه‌رییه‌که‌ی هه‌لده‌ست‌یت، یه‌که‌مه‌جار پ‌ه‌نگه‌که‌ی هه‌لده‌ب‌زێر‌یت، به‌ گوێره‌ی پ‌ی‌ویسته‌ی باب‌ه‌ته‌که‌ی، نووسه‌ریش به‌ هه‌مان ش‌ی‌وه یه‌که‌مه‌جار وشه‌کان هه‌لده‌ب‌زێر‌یت [صافیه مح‌مه‌د ئەحم‌ه‌د، ٢٠١٣: ٥٥]. لادان له ئاستی وشه‌دا له زۆر روان‌گه‌وه دابه‌ش‌کراوه و جۆره‌کانی لێک جیا‌کرا‌وته‌وه، به‌لام مه‌رج نییه هه‌موو جۆریکیان گونجاو ب‌یت له‌گه‌ڵ ئەو ده‌ق و ژان‌رانه‌ی لێردا و مرگ‌یارون، له خوار‌موه ئاماژه به‌ چه‌ند نمونه‌یه‌که‌ ده‌ده‌ین:

- ١- لادانی ش‌ی‌وم‌زاری: بریتیه‌ له به‌کاره‌ینانی هه‌ندیک وشه‌ی ناوچه‌یی، که له ش‌ی‌وم‌زاریکی تایبه‌ت به‌کار‌د‌یت و ده‌گونج‌یت خاوه‌نی ده‌قه‌که به‌و ش‌ی‌وم‌زاره‌ بد‌و‌یت، یان پێی کاریگ‌ه‌ر ب‌یت، یان به‌ مه‌به‌سته‌تیکی تایبه‌ت ئەم جۆره وشانه به‌کار ده‌ه‌یت‌یت و له ش‌ی‌وه ستاندارده‌که لاده‌دات. بۆ نمونه:

[دار نهبی پڙوو له کوئ نهبی] [شیخ محهمهدی خاڻ: ۲۰۰۸: ۱۸۲]

لیږمدا، نهگهر سهنجی وشه‌ی(پڙوو) بدهین له ږووی فهرهه‌نگیهوه ده‌بینین له شیوه ستانداردهکه پڙوو به‌کارناهینریت، به‌لکو (خه‌لوز) له‌به‌رامبه‌ر (پڙوو) به‌کاردریت، ههرچه‌نده له ههن‌دیک گۆقه‌ردا ماوه. وشه‌ی (پڙوو، ږویی) به‌کار ده‌هینریت.

[دار له شوینی خوی ږا‌قه‌نئ هیشک نه‌بی] [ههمان سه‌رجاوه]

له‌م په‌نده‌دا ههریه‌که له وشه‌کانی (ږا‌قه‌نئ، هیشک) دوو وشه‌ن، که له شیوم‌زارد به‌کارده‌هینرین و به‌واتای(به‌ریوونه‌وه، وشک‌بون) که له په‌ندی کوردیدا له‌م جوړه وشانه به‌کاره‌ینرون، له نیستادا به‌شیکی زور له نا‌خیوم‌رانی زمانی کوردی لی‌ی تیناگه‌ن، لادان له ئاستی وشه‌دا کراوه، هاوکات به‌شیکی زوری په‌ندی پیشینان میژووی زور کونه، گۆرانی زور به‌سه‌ر فهره‌ه‌نگی زماندا هاتووه و ههرچه‌نده له‌گه‌ل گۆرانی فهره‌ه‌نگی زمان فهره‌ه‌نگی په‌ندیش گۆراوه، به‌لام تاراده‌یه‌کی زور پارټیزگاریان له فهره‌ه‌نگ و وشه و دارشتنی خویانک‌دوده، بو نمونه‌ گوتراوه:

(کتک نه ل مائه، نا‌قی مشک: میرزا محهمهد حه‌مائه) [علی مه‌عروف شارم‌زووری، ۲۰۱۰: ۲۳۷]

له‌م په‌نده‌دا وشه‌ی(کتک) به‌واتایی (پشيله) دیت، که له شیوم‌زاری ههن‌دیک ده‌قه‌ردا هیشتا به‌کارده‌هینریت، همر نه‌مه‌یه زورجار په‌ند دهبیته هوی به‌ زیندوو مانه‌وه‌ی ههن‌دیک وشه‌ که له نه‌نا‌قچون ده‌یان‌پارټیزیت. ههن‌دیک له وشه په‌سه‌نه‌کانی زمانه‌که زور جار به‌رمو که‌م به‌کاره‌ینان ده‌چن، وشه‌ی تری جیگه‌ی ده‌گریته‌وه جا چ هی زمانه‌که خوی بیت، یان وم‌رگیاو(قه‌رزکراو) بیت.

۲- لادان له یاسایی کۆک‌دنه‌وه: یاساکانی کۆک‌دنه‌وه تاییه‌تمه‌نده به‌ ناو و نه‌و که‌ره‌ستانه‌ی وه‌کو ناو دم‌ده‌که‌ون، له زمانی کوردیدا له پڼگه‌ی مۆرفیمه‌کانی(ناو+ مۆرفیمی کۆ) کۆک‌دنه‌وه ده‌گونجیت ناوه‌کان کۆبک‌رینه‌وه و تا نی‌ره شتیکی ئاسایی زمانه، به‌لام لادان له‌م یاسایانه له ده‌قه‌کاندا دم‌ده‌که‌ویت، نه‌وه مه‌به‌ستی بابه‌ته‌که‌یه، به‌واتایه‌کی تر مۆرفیمی کۆک‌دنه‌وه له‌گه‌ل به‌شه‌نا‌خاوتن و که‌ره‌سته‌ی تر به‌کارده‌هینرین، که ناو نییه. ههرچه‌نده له‌م جوړه لادانه زور باو نییه، له چاو جوړه‌کانی تر.

حه‌سه‌ن خان ده‌لئ: شا! به‌سم له‌سه‌ر بکه‌ ناز و نه‌رجووان

ئەگەر نەم ئەستان بەوان زووان

پەشم بکەن ھەردوو ڕووان [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۱۳۵۶-۱۳۷]

ئەگەر سەیری ئەم پارچەییە داستانێ قەلای دمدەم بکەین دەبینین وشە (زوو) ھاوئەلکاری کاتییە، ھاوکات مۆرفیمی کۆکردنەوێ وەرگرتوو، کە لادانی ئە یاسای کۆکردنەوێدا کردوو تاکو ئەگەڵ سەروای نیوەدێرەکانی تر بێتەو.

سێیەم: لادانی پستەیی: پستە پێکھاتەییەکی گەرنگی ئاخوتنی مەزۆقە زۆریە ھەست و مەبەستەکان ئە پێگەیی پستەکانەو دەردەبەردین، سینتاکسیەکانی ھەر زمانیک یاسای پێکھاتنی خۆی ھەیە، زمانی کوردی ئەسەر بنەمای (بکەر (S) + بەرکار (O)) + کار (V)) کاردەکات، (ھەر گۆرانییک ئە پزێوونی کەرەستەکان، ئە سنووری گریکاندا ڕووبەدات، دەبێتە ھۆی گۆرانی ئەرکی سینتاکسی پستەکە و ھەر وھا ئێکدانەوێ واتایی کەرەستەکان دەگۆرێت) [تالیب حوسێن عەلی، ۱۹۹۸: ۱۰] تێکدانی پزێوەندی یاسا گشتییەکانی پزێمان دەبێتە لادان ئە ئاستی پستە، بەم شیوەیە:

۱- کرتانندن:

۱/ کرتانندی بکەر: برتییە ئە لابرەن و کرتانندی بکەری پستە واتە ئەو بەشە ھەڵدەستێ بە ئەنجامدانی کاری پستەکە.

(ژن تا جووتی پێلاو ئەکێ، ھەزار جووت ئەدەپێن.) [شیخ محەمەدی خاڵ، ۲۰۰۸: ۲۳۵]

لەم پەندەدا، کە ئە دوو پستە سادە (ژن تا جووتی پێلاو ئەکێ) (.. ژن ھەزار جووت ئەدەپێن.) پێکھاتوو، پستە یەکەم ھیچ گەرفتیکی نییە، بەلام پستە دووم (ھەزارجووت ئەدەپێن) بکەرەکی کرتینراو، پەییوەستە بە پستە پێش خۆی، کە ھەر مەبەستی بکەری پستە یەکەمە کە (ژن) ە.

ب/ کرتانندی نیھاد: نیھاد ئەو بەشە پستەییە ھیچ کاریک ناکات، بەلکو سیفەتییک یا شتیکی دەدرێتە پال، ئە پستە کاری ناویژە (ە، بوو، دەبێت) کە ئە چاوگی (بوون) وەرگیراون، دەگونجێت کاتییک دوو پستە یا زیاتر بەدوای یەکتەدا ھاتن، ئەوا نیھاد جاریک دەریکەوێت دواتر لابریت (نەیت).

(ژن بئ باومپیشە، خۆش باومپیشە.) [شیخ محەمەدی خاڵ، ۲۰۰۸: ۲۳۵]

وشە (ژن) ئەرکی نیھادی پستە بێنێو ھەوالتیکی لەبارمەو باسکراو، ئە بەشی دوومی پەندەکەدا کە دەگوترێ (خۆش باومپیشە) نیھاد نەھاتوو، وشە (ژن) دەبێتە نیھادی پستە دوومی بەمیش وەک ئەو وایە بگوترێت (ژن بئ باومپیشە. ژن خۆش باومپیشە.) ھەمان ڕۆل

ئەرك دەبىنەت. لە ڕێگای سودومەرگرتن لە ياسا سینتاكسىيەكان هەر دوو بەشەكە پێكەوه دەبەستێتەوه، هەروەها دەگووترێت (ئاقڵ تاجى زێرە،/ سەرئى هەموكەسيدا نىيە) [قەناتى كوردۆ (كوردۆيێف)، ١٩٧٦: ٢٢٢] لێرمدا كرتاندنى نىهاد رويداوه كە (ئاقڵ)ە.

ب/ كرتاندنى بەركار: برىتييه لە كرتاندنى بەركارى پستەكە، كە جگە لە بكەر و كار ئەو بەشەى بەر هێزى كارەكە دەكەوێت و واتای پستەكە تەواو دەكات پێى دەگووترێت بەركارو دەگونجێت ئەو بەركارە (پاستەوخۆ يا نارپستەوخۆ) بێت، بەشپۆهەكى گشتى و لەبارى ئاسايدا دەردەكەوێت و واتای پستەكە پونە، بەلام هەندىكجار دەگونجێت بەركار بكرتێرێت و لە پستەدا دەرئەكەوێت و واتای پستەكە لێلى دەبێت، ئەگەر زانىارى پيشينەى باس نەكرابێت، بۆنموونە گوتراوه:

(كە خوا داى پىغەمبەرىش چنگىكى ئەخاتە سەر) [شېخ محەمەدى خاڵ، ٢٠٠٨: ٢٩٧]

لەم پەندەدا بەركارى پاستەوخۆ هەيە، كە نەهاتو (كە خوا داى،) ئەو كەرهستەيەى ئەم بۆشايە پرىكاتەوه دەبێتە بەركارى پاستەوخۆ، دەتوانرێت بۆ زۆر شت بەكار بهێنرێت، واتە بەهەر كەرهستەيەكى گونجاوى وەك (ناو، جىناو، ئەوانەى ئەركى ناو دەبين) پى بكرتێتەوه و ئەركى بەركارى پاستەوخۆ دەبين. هەروەها ئەم پەندە جوانتر روونى دەكاتەوه:

(شێركە پىربوو، ڕۆوى دەمى تى ئەزەنى) [شېخ محەمەدى خاڵ، ٢٠٠٨: ٢٧٢]

لێرمدا بەركار لا براوه كە (شێرى پىرا)، كەواتە دەگونجێت بەم پستەيە دەربردێت (پۆوى دەمى لە شێرى پىر ئەزەنى) لێرمدا بەركارى نارپاستەوخۆيە، نەهاتو و دەرئەكەوتوو، هاوكات لەم پەندەشدا كە دەلێت:

(قەساب كاتى ئاشنايە، گۆشتى لى قەرز نەكەيت) [شېخ محەمەدى خاڵ، ٢٠٠٨: ٢٨٥]

لە پستەى دووهدا (قەساب) نەهاتو پستەكە ئەم واتايە دەگەيەنێت (گۆشت لە قەسابى ئاشنا قەرز مەكە). لێرەشدا بەركارى نارپاستەوخۆ (لە قەساب) كرتێنراوه.

ت/ كرتاندنى كار: لە كاتى ئاخاوتن و گفتوگۆدا دەگونجێت ئەم جوړە لادانە دروست بێت، هەرچەندە لە ئاخاوتندا زمانى جەستە و ئاوازه پۆلێكى گرنگ دەبين لە گەياندى واتادا، لەدەقە ئەدەبىيەكانيشدا ئەم لادانە دەبينرێت، بە شپۆمەيەكى گشتى پستە بەبێ كار نابێت، بەلام ئەگەر كار لە پستەيەكدا لا برا پێدەلێن كرتاندنى كار.

(شەپ بە شیر، مامەڤ بەدراو)، (شەپ بە چەک، مامەڤ بە پارە) [شیخ محەمەدی خاڤ، ۲۰۰۸: ۲۶۳]

ئەگەر سەرنجی ئەم دوو پەندە بدەین هاو واتایی یەکتەرن، لە هەردوو بەشی پەندەکان کار کرتینراو. کارەکش بریتییه لە کارێک لە چاوگی (کردن) وەرگیریت (شەپ بە شیر دەکریت/ بکە، مامەڤ بەدراو دەکریت/ بکە)، (شەپ بە چەک دەکریت/ بکە، مامەڤ بە پارە دەکریت/ بکە) دەگونجیت کارەکە بکەرنادیار بێت (دەکریت)، دەکریت داخواری بێت (بکە) و بدریتە پاڵ کەسی دووهمی تاک و کۆ، ئەم شیۆە لادانە لە داستانیشدا هەیە، بۆ نموونە لە زمان خاتوون ئەستێوە هاتوو، کە بەیت بێژی ساکار ئەو نەقلەمان بۆ دەگێڕیتەوه و دەئیت:

نە ئەو مائەم دموئ، نە ئەو حالە
نە ئەو مندائەم دموئ، نە ئەو تڤالە [ئۆسکارمان، ۲۰۰۸: ۵۵]

بەهەمان شیۆە ئەم دێرەدا لە نیووە دێرەکاندا کار کرتینراو، کە دەبوا یە بگوتریت: (نە ئەو مائەم دموئ، نە ئەو حالەم دموئ- نە ئەو مندائەم دموئ، نە ئەو تڤالە دموئ) بەلام لەبەر کاری پێشوتر نەیهیناوه.

۲- پاش و پێشخستن: ئەم شیۆازە لادان بریتییه لە پاش و پێشخستن جێکەوتە ی کەرەستەکانی رسته، لادان لە یاسا گشتی و تایبەتیهکانی پێکھێنانی رسته لە زمانی کوردی دەکات، زۆرجار لەبەر پێویستی و گەرنگی سەروا و کێشی هۆنراو بێت، یا هەر مەبەستیکی تری، کە بووبێتە هۆکاری ئەم لادانە، بۆ نموونە لە داستانێ قەلا ی دمدما هاتو و دەئیت:

شیران نەیاندى کێلانە
لەش کەوتبون وەک گردانە
خوین رۆی وەک جۆگانە
بالتجوغەى شیران نەمانە
شەهیدیان کرد کاکە خانە [کامەران موکری، ۱۹۸۴: ۶۹]

ئەم کۆپلەیه (نەیاندى، کەوتبون، رۆی، شەهیدیانکرد) ئەمانە کاری رستن و پێشخراو و ریزبەندى یاسای دروستبونی سینتاکسیان نەکردو، بەلام وێنە واتایەکی نوێیان هیناوتە کایەوه. واتە لادان لە کارەکانی رستهکاندا ئەنجامدراو، کە بە یاسای (بکەر+ بەرکار+ کار) دروست نەبوون، هەروەها لە پەندى کوردیدا گوتراو:

(زۆر کە هات، قەواڤ بەتاڤ). [شیخ محەمەدی خاڤ، ۲۰۰۸: ۲۳۱]

(دیزه پښه‌ی دوو کون له بنا، دهسته چه‌وره‌که‌ت سوو به‌سهر منا). [شیخ محمدهدی خال، ۲۰۰۸: ۲۱۷]

لیرمدا (نهموش هاته سهربانی کونده‌لآن) پی‌شخستی کار کراوه و له‌به‌رامبه‌ردا پاشخستی به‌رکاری روویداوه. (نهموش بو سهربانی کونده‌لآن هات) به هه‌مان شیوه جیکه‌وته‌ی کاری(هات) گو‌دراوه و جیکه‌وته‌ی به‌رکاری ناراسته‌وخو‌ی (سهربانی کونده‌لآن) گو‌دراونه‌ته‌وه . به‌م‌ه‌ش سه‌روایه‌کی گونجای داوته په‌نده‌که .

۳- به لووتکه کردن: به لووتکه‌کردنی ئەو که‌ره‌سته‌یه‌ی، که گرنگی زیاتری پی‌ده‌دریت له ناو رسته‌که‌دا و پر‌وجی‌ک‌ته‌ر ده‌خاته سه‌ر به‌شیک یان که‌ره‌سته‌یه‌کی رسته یان له رسته‌ی لی‌ک‌دراودا کامیان گرنگه ئەوه‌یان پی‌ش ده‌خ‌رت.

لێردما (دووکه‌ڵی مائی خۆت) به‌گرنگتر دانراوه؛ بۆیه پێشخراوه و جه‌ختی زیاتری له‌سه‌رکراوه‌تیه‌وه، چونکه له‌پاستیدا سیفه‌تیکی سروشتیه هه‌میشه ئاگر له دووکه‌ڵ گه‌رمتره، به‌لام لێردما به‌مه‌به‌ست ده‌یه‌وێت گرنگی به‌ دووکه‌ڵی خۆبیدات، که له ئاگری که‌سانێتر گه‌رمتره.

هه‌روه‌ها کاکه مه‌م ده‌ڵێ:

(خاتونو، کۆشكى من بلىندە سەر لە ھەوت تەبەقەى ئاسمانى
خشتىكى زىرە بەكىكى زېو، وەستا داياناۋە لە كارخانى) [ئۆسكارمان، ۲۰۰۶: ۱۶۰]

لێرمدا کاکه مه مه، که دهیهوئیت زین بدوئیتی و قسهی بۆ بکات، گرنگی پێدهدات و دهئێ (خاتوونێ) دهیکاته سهرتۆپی دهستپێکی قسهکانی و وهسفی کۆشک و تهلاری خۆی دهکات و به مهبهستی دهئێت (خشتیکی زێره و یهکیکی زیوه) چونکه ئافروته زیاتر چه زیان له جوانکاریه بهتایبهت زێر، همم گرانبههاتره له نرخدا.

چوارمه: لادانی واتایی:

لادانی واتایی تایبهتمهندی خۆی ههیه له دروستکردنی وینهیهک بۆ گهیانندی واتا، لادانی واتایی (شکاندنی یاساکی دیوی ناووهی زمان و پهیهوهندیهکی پتهویان به گۆرینی مهبهست و واتا و تیگهیهشتنهوه ههیه، واتا نهک ههر واتای سهردهم دهگۆرێ، بهئکو دهبنه بار و ئهرک بۆ گوێگریش) [مههمهد مهعروف فهتاح، ۲۰۰۷: ۱۸] به شیوهیهکی یاسا و پێکاری خۆی بۆ گهیانندن و بهخشیینی واتادا پهیرهوی دهکات، که راستهوخۆ کاریگهری لهسهردمروونی خوێنهر دروست دهکات؛ چونکه شاعیر و نوسهری داهێنهر بۆ دوورکهوتنهوه لهو بهکارهێنانه واتاییه تهسکهی وشهکان له فهرههنگ دا ههیان، ههول ددهات ههندیك پهیهوهندی و وینهی نوێ له ئهزمونهکهیدا دابهینیت، که له زمینی خوێنهردا بوونی نییه، ئهمهش پێویستی به ههندیك میکانیزم دهبێت، بۆ ئهوهی ئهو پهیهوهندیه زانراوی له نیوان دال و مهدلول دا ئامادهی ههبێت [سافیه مههمهد ئهمهد، ۲۰۱۳: ۱۰۶] ئهگهر دهقی ئهدهبی خاڵی بێت له لادانی واتا ههچ وینهیهکی نوێ و تازه بۆ بهرامبهردروست نهکات، ئهوا وهکو ئاخواتنی پۆزانهی لێدیت، ئهمانهش بهشیکن لهو لادانانهی، که له پهند و داستاندا بونیان ههیه:

۱- زیادهگوتن: بریتیه له درێژمهدان بهواتای شتیك، که پێویست ناکات ئهوهنده درێژ بکریتهوه، واته زیادمهروپی له چهندهیهتی گوتن دهکریت، ئهمهش زیاتر له هینانی هاوهئناوی زیاتر بۆ شتیك دیت و دهبنه دیارخهری، لهمبارمهیهوه (جان کۆهین) پێیوايه، که ههردهقیك هاوهئناوی زۆری تێدابهیت به دهقیکی وهسفی ههژماردهکریت. [جان کۆهین، ۲۰۰۰: ۱۳۴-۱۳۵] کهواته ئهگهر ههلاوسانی واتایی دروستبوو، ئهوا زیادمهروپی له واتادا دروستبووه ههندیكجار دهق جوانتر دهکات، بهلام ههندیكجار دهبێته هۆی بێزاری بهرامبهردروست: وهکو:

له پێشهوه مستیکی له دهمی کاکه مه می داوه

خوین لهدهمی کاکه مه می دهرۆی وهک جۆگه بههرو ئاوه [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۱۵۷]

لێرمدا له دێری دووهمدا مهبهستی ئهوهیه بلێت وهک ئاو خوین بهدهمی کاکه مه میدا دیتهخواری، بهلام ههرسی وشه (جۆگه و بههر و ئاوه) پێویست نهبوو، به یهکیکیان واتای دهگهیانند.

هاوکات له داستانی (مهحمه ل و برایمی دهشتیان) ئەم زیادەپۆیه دەبینریت کە بەیتبێژەکان بۆیان تۆمارکردوین و دەلێ:

ئەگەر مهحمه ل تەدارەکی گرت بە یەكجارەکیه
دەهات و ئە خاتوون پەریخانێ دەکرد سەلام و سەلاو [ئۆسکارمان: ۳۹۷]

لێردا مەبەستی ئەوەیە، کە بەرامبەر تیڤگەیه نیت، کە مهحمه ل سلاو له پەریخانێ دەکات، پێویستی بە هەردو وشە (سەلام و سەلاو) نەدەکرد، بە یەکیکیان واتای تەواو دەبوو. هەروەها ئە داستانی (خەزیم) دا هاتو، کە دەلێت:

خەزیم بزربووە تازیە ئە لاوان
گریان زۆربووە بۆ بەلەک چاوان
خەلق خەمگین بوون بۆ سوچ و تاوان [ئۆسکارمان، ۲۰۰۶: ۴۷۵]

لێردا (سوچ و تاوان) دوو وشەن کە هاومانای یەکن بە یەکیکیان واتای تەواو دەبوو، بەلام لەبەر کێش و سەرۆای هۆنراوەکە هەردوکیان هێناو.
۲- پارادۆکسی: بریتییە ئە بەیەکەو هاتنی دوو وشە یان دەستەواژە، کە بەیەکەو کۆک نین و گونجاو نین، بەلام بە مەبەستیکی تایبەت دەخرێنە دەم یەکتەر (حالەتیکە بە رووکاریکی پێچەوانە ی لۆژیک و نەڕینی ئەقل دەرەکەوئیت، هاوکات دەتوانریت لێکدانەوێهەکی ئەڕینی بۆ بکریت) [Abrams, ۱۹۹۰: ۲۰۱] کەواتە پارادۆکس زیاتر ئە واتایەک ئە خۆدەگریت، کە واتایەکی نزیک و واتایەکی دوور. بۆ نمونە:

[زۆردار ئاوی سەرمو زوور ئەروا] [شیخ محەمەدی خاڵ، ۲۰۰۸: ۲۳۱]

لێردا پارادۆکس دروست بوو، ئاو سیفەتیکە هەیه، کە هەمیشە بەرمو خوار دەپوات، ئە بەرزی بەرمو نزمی دەپوات بە شێوەیەکی سروشتی، بەلام لێردا دەگوترێ ئاوی زۆردار بەرمو سەرمو دەپوات، پێچەوانە ی واقع بۆتەو، واتایەکی مەجازی دەبەخشیت. هەروەها ئە پەندێکیتردا هاتوو، گوتراو:

(زۆروو وتوێهەتی: ناخۆگیان لەبەر ببی بیچوی ئە بیچوی من نەرم و شلتر بێ.) [شیخ محەمەدی خاڵ، ۲۰۰۸: ۲۳۷]

هەموومان دەزانین کە (زۆروشک) چەندە درک و دەرزیلە ی رەق و تیژی پێوێهە، کەچی دەلێ ئە بەچکە ی هەموو شتێک نەرم و شلترە، کە ئەمەش دوورە ئە پاستی.

۳- دانه‌پال: بریتیه له پیدانی سیفه‌تیک به شتیک ئەم سیفه‌ته به نه‌شاز دابنریت، به واتایه‌کیت به هه‌په‌ساردن و دانه‌پال و وشه‌یه‌ک به وشه‌یه‌کیت به واتایان له روی لۆژیکه‌وه پیکه‌وه ناگونجیت، هه‌ندیک‌جار وشه‌یه‌ک به وشه‌یه‌کیت به واتایان له روی لۆژیکه‌وه پیکه‌وه ناگونجیت [شیرزاد عه‌بدوڵا قادر، ۲۰۱۴: ۱۳۳] ده‌گونجیت هه‌م ئەریتنی یا نه‌ریتنی بیت. که زیاتر له شیوه‌ی لیک‌چواندن و دیارخه‌ر و دیارخراوی دروست ده‌کری. بۆ نموونه:

(ئه‌لێ ژاله‌ بۆ وا تالیت؟ له‌بهر برا مردن)

گو‌لت بۆ وا جوانه‌؟ له‌بهر دۆست و دو‌ژمن) [شیخ محه‌مه‌دی خا‌ل، ۲۰۰۸: ۶]

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئەم په‌نده‌ بکه‌ین ده‌بینین، که سیفه‌تی قسه‌کردن و هه‌بوونی برای داوه‌ته‌ پال گو‌لی ژاله‌، وه‌ک مرۆفیک ده‌ریخستوو، به‌لام گو‌ل نه‌ توانایی قسه‌کردنی هه‌یه‌، نه‌دو‌ژمن و دۆستی هه‌یه‌. به‌ شاراوه‌ی به‌ مرۆف کردن ڕوویداوه‌.

(ئه‌وه‌ی پیم کرد خیره‌، لیم بوو به‌ گورگ و شیره‌) [شیخ محه‌مه‌دی خا‌ل، ۲۰۰۸: ۶۳]

لێرده‌ سیفه‌تی گورگی و شیرێ دراوه‌ته‌پال مرۆف و به‌ ئازده‌لکراوه‌، که مه‌به‌ست درنده‌یی و تیر نه‌خواردن دراوه‌ته‌ پال لایه‌ک و چاکه‌ له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیک بکه‌یت، خۆت له‌ مه‌ترسیدای.

له‌ داستانی قه‌لی دمدم که ده‌لێت:

شیران نه‌یاندی کیلانه‌

له‌ش که‌وتبوون وه‌کی گردانه‌ [کامه‌ران موکری، ۱۹۸۴: ۶۹]

سیفه‌تی دیتن تایبه‌ته‌ به‌ مرۆف و زینده‌موران که‌ خوای گه‌وره‌ چاوی به‌خشیوه‌ پێیان، به‌لام ئەم سیفه‌ته‌ دراوه‌ته‌ پال شمشیر، به‌مه‌ش لادانی واتایی دروستبووه‌ و پێی ده‌لێن به‌ زینده‌مورکردن و وینه‌یه‌کی جوانی هونه‌ری دروستکردوه‌.

ئه‌نجام:

۱- له‌ کۆتایی ئەم تو‌ژینه‌وه‌یه‌دا گه‌یشتی نه‌ ئەنجامانه‌ی خوارمه‌وه‌:

۲- ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی زمانیکی شیعیریته‌ ئامیزی هه‌یه‌ و لادان بۆته‌ بنه‌مایه‌کی بنجی دروستبوونی.

۳- له‌ ئەده‌بی فۆلکلۆردا ته‌نیا لادانه‌ زمانیه‌کان ده‌ست نیشان ده‌کری، چونکه‌ سه‌رمتایه‌ترین ده‌قی ئەده‌بین و پێش ئەوانه‌ ده‌قی ئەده‌بی تر نین، تا بتوانرین له‌ ڕووی ناومرۆک و بونیاده‌وه‌ لادانه‌کان ده‌ستنیشان بکری.

- ٤- لادانی زمانی وهک بنه‌مایه‌کی شیوازی ئەدهبی له پهن‌دی پێشینان و داستاندا بوونی هه‌یه.
- ٥- لادانه زمانییه‌کان به پێژمیه‌کی به‌رچاو له‌و دوو ژانره‌دا به‌رچاو ده‌که‌ون و چۆنیه‌تی و چه‌ندایه‌تییان له ده‌قی‌که‌وه‌و بۆ ده‌قی‌کی تر ده‌گۆڕێت.
- ٦- لادانه زمانییه‌کان له ئاسته‌کانی ده‌نگ و وشه‌ و پسته‌ و واتا به‌ چه‌ندین شیوازی جۆراوجۆر له داستان و پهن‌دی پێشیناندا به‌رچاو ده‌که‌ون.
- ٧- گرن‌گترین ئه‌مرکی لادان له‌و ژانرا‌نه‌ بریتیه‌ له‌ چرپ و به‌ ئابوری‌کردنی زمان و به‌ره‌مه‌پێنانی ئیستاتیکای ده‌ق و قووڵ‌کردنه‌وه‌ی واتا.
- ٨- گرن‌گی لادان له‌ پهن‌د و داستاندا هه‌ندێک جار له‌ پێناو پێک‌خستنی کێش و سه‌روا و ئاوازی ده‌قه‌که‌یه‌.
- ٩- په‌نا بردنه‌ به‌ر لادان سیمایه‌کی ده‌قی فۆلکلۆره‌، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانی له‌به‌ری‌کری‌ت و پارێزگاری کردن له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ی خۆی بکات، که‌ بریتیه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م و مانه‌وه‌ی پش‌تاو‌پشت.

سه‌رچاوه‌کان:

سه‌رچاوه‌ کوردیه‌کان:

- ١- ئه‌ره‌ستۆ، هونه‌ری شیع‌ر، و مرگێڕانی عه‌زیز گه‌ردی، د‌م‌زگای چاپی پێن‌ما، سلێمانی، ٢٠٠٤.
- ٢- ئۆس‌کارمان، تحفه‌ی مظفریه‌، ساغ‌کردنه‌وه‌ و هی‌نانه‌ سه‌ر پێن‌وس‌ی کوردی (هی‌من موکریان‌ی)، بلاو‌کراره‌ی د‌م‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ٢٠٠٦.
- ٣- تالیب حوسێن عه‌لی، هه‌ندێ لایه‌ن له‌ په‌یوه‌ندی نی‌وان پسته‌ و واتا له‌ کوردیدا، نامه‌ی د‌کتۆرا، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، ١٩٩٨.
- ٤- د‌م‌روون عه‌بدو‌ل‌ره‌حمان سال‌ح، ئیکۆنۆمی له‌ زمانی کوردیدا، چاپ‌خانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، ٢٠١٢.
- ٥- شوکریه‌ ره‌سول(د)، ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی، د‌م‌زگای میوزیک و که‌له‌پوری کوردی هه‌ولێر، ٢٠٠٨.
- ٦- شیخ محه‌مه‌دی خا‌ل، پهن‌دی پێشینان، د‌م‌زگای سه‌رده‌م، ٢٠٠٨.
- ٧- شیرزاد عه‌بدو‌ل‌لا قادر، لادان له‌ شیع‌ری ره‌فیق سابیر دا. نامه‌ی ماس‌ته‌ر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلێمانی، ٢٠١٤.
- ٨- صافییه‌ محه‌مه‌د ئه‌حمه‌د، لادان له‌ شیع‌ری هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا (١٩٨٠-١٩٩١)، ئەکادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ٢٠١٣.
- ٩- عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سول(د)، لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی، چاپی سی‌یه‌م، د‌م‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ٢٠١٠.
- ١٠- عه‌بدو‌ل‌سه‌لام نه‌جمه‌دین عه‌بدو‌ل‌لا، شیک‌ردنه‌وه‌ی ده‌قی شیع‌ری له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه‌، نامه‌ی ماس‌ته‌ر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، ٢٠٠٨.
- ١١- عه‌لی مه‌عروف شار‌م‌زووری، پهن‌دی پێشینانی کورد، جوارچ‌را، سلێمانی، ٢٠١٠.
- ١٢- قه‌ناتی کوردۆ(کوردۆیی‌ف)، کۆمه‌له‌ تیک‌ستی فۆلکلۆری کوردی، چاپ‌خانه‌ی کۆپی زانیاری کورد- به‌غدا، ١٩٧٦.

- ١٣- کامهران موکری (محەمەد ئەحمەد تەها)، ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، ١، چاپخانەی زانکۆی سەلاحەددین، ١٩٨٤.
- ١٤- محەمەد مەعروف فەتاح، زمانەوانی، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سەلاحەددین، ١٩٩٠.
- ١٥- محەمەد مەعروف فەتاح، زمانی شیعەر، روانگەییەکی زمانەوانی و پراگماتیکی، کۆنفرانسی زمانی بەشی کوردی، ٢٠٠٧.
- ١٦- نەزیمان عەبدوللا خۆشناو، دەنگساز، چاپی دووهم، چاپخانەی هێشی، هەولێر، ٢٠١٤.
- ١٧- نەسرین فەخری، کلۆرکردن و قووتدان جیگۆرک و هەلگێرانی دەنگی (د) و هۆکار و دەوری لە زمان و شێواندنی پێژمانەکەماندا، گۆڤاری پۆشبیری نوێ، ژمارە (١٤٥) دارالثقافە و النشر الکوردیە، ٢٠٠٠.
- ١٨- ناز ئەحمەد سەعید، لادان لە شیعری لەتیی هەلەمتدا، چاپ و بڵاوکردنە دەستی سەیمانی، ٢٠٠٤.

سەرچاوە عەرەبیەکان:

- ١٩- احمد علی مرسى (د)، مقدمة فى الفولكلور، دار الثقافة، القاهرة، ١٩٧٥.
- ٢٠- احمد محمد ويس (د)، الأنزياح من منظور الدراسات الأسلوبية، ط١، دار مجد، بيروت، ٢٠٠٥.
- ٢١- أميمة الرواشدة، شعرية الأنزياح- دراسة فى شعر محمد على شمس الدين، منشورات أمانة عمان الكبرى، عمان، ٢٠٠٥.
- ٢٢- جان كوهين، النظرية الشعرية، ت: أحمد درويش، دار غريب، القاهرة، ٢٠٠٠.
- ٢٣- جان كوهين، بنية اللغة الشعرية، ت: محمد الولي و محمد العمري، دار توبقال، ١٩٨٦.
- ٢٤- حسن ناظم، مفاهيم الشعرية، ط١، المركز الثقافى العربى، ١٩٩٤.
- ٢٥- عبدالمعزم تليمة (د)، مقدمة فى النظرية الأدبية، ط٢، دار العودة، بيروت، ١٩٧٠.
- ٢٦- منذر عياشى (د)، الأسلوبية و تحليل الخطاب، مركز الأنماء الحضارى، دمشق، ٢٠٠٩.
- ٢٧- هنريش بليث، البلاغة و الأسلوبية نحو نموذج السيميائى لتحليل النص، ترجمة و تعليق د. محمد العمري، أفريقيا الشرق- لبنان، ١٩٩٩.
- ٢٨- يورى سوكولوف، الفولكلور، ت: حلمى شعراوى، عبد الحميد حواس، الهيئة المصرية، ١٩٧١.

سەرچاوە ئینگلیزی:

- 1- Aglossary of Litrary Terms 7th Edition K. M. H.Abrams published by Wadsworth Publishing, 1990

وظيفة و أهمية الأنزياحات اللغوية في النص الفولكلور الكردي (المثل و الملحمة نموذجاً)

المخلص:

أدب الفولكلور كنوع من أنواع الأدب المكتوب والأدب الشعبي، ذو طابع أصيل على مستويي الشكل والمضمون، وهذا هو الذي ميّزه عن الأنواع الأدبية الأخرى وأعطاه قيمته الخاصة به.

لو نظرنا نظرة دقيقة إلى النصوص الأدبية داخل أدب الفولكلور، والتي أتت عن طريق العادات والتقاليد الأصيلة للمجتمع وهي انعكاس لحياة المجتمع في ذلك العصر، ومن ثمّ تمت صياغتها في أساليب أدبية مختلفة لعرض صور واقعية لذلك الزمن الذي عاش فيه المجتمع من الصراع بين قوى الخير والشر والبطولات الشعبية. كما قد حدّد نواقص المجتمع وكشف الستار عمّا هو موجود من الظواهر السلبية داخل المجتمع، إضافة إلى الحفاظ على ما يعتبر بالخطوط الحمراء في الدين والمجتمع والعادات والتقاليد.

تعتبر التعبيرات البسيطة إحدى المميزات لأدب الفولكلوري حيث جعل الفهم فيه سهلاً ويسيراً؛ وذلك لأنّه هو انتاج شعبي وقيل للشعب أيضاً، ومع ذلك أنّ لغته ليست خالية من المظاهر القوية للغة الأدبية بل تظهر فيه المقومات الأدبية في أشكال متعددة، ومن ضمنها العدول.

هذه الدراسة محاولة لأظهار أهمية العدول ووظيفته في النصوص الفولكلورية، وتَمّ أخذ الأمثال الكوردية والملحمة الشعبية كنماذج تطبيقية للدراسة؛ وذلك لأن هذه الانزياح اللغوية أصبحت أساساً للأدب المكتوب من جهة، كما لا يستطاع ذكر الأنواع الأخرى للانزياح -من حيث الشكل والمضمون- في النصوص الفولكلورية من جهة أخرى؛ لأنّه يعتبر بداية لأدبنا الكوردي وليست لدينا نصوص أقدم منه حتّى نقارن بها من أجل الوصول إلى القرار وتحديد أنواع الانزياحات، لذا تحتوي الدراسة محورين، ففي المحور الأول تناولنا لغة النص الفولكلوري بوجه عام والانزياح كأساس للأسلوب الأدبي.

وأما المحور الثاني خصّصناه لذكر الانزياحات اللغوية التي تمّ رصدها خلال هذين النموذجين.

وفي النهاية تمّ عرض نتائج البحث والمصادر المستخدمة في الدراسة إضافة إلى ملخص البحث باللغتين العربية والكوردية.

الكلمات الدالة: النص، الفولكلور، الانزياح، الأمثال الكوردية، الملحمة

The role and importance of linguistic deviations in Kurdish folklore text (the epic and ancient proverb as example)

Abstract:

Folklore literature, like the other literary texts and national texts, has its original track concerning its form and content, and it has a special value that makes it differ from the others. If we focus on the texts in folklore literature, which are rooted in habits of original communities and reflect the lifestyle and the living of urban at that period, they are formed from various styles of literature and genre. They show a real sample of life at that time in struggling with power for war and charity, bravery and hero of peoples. They have shed light on the shortcomings of society and uncovered many bad phenomena in society and kept the redlines of religion, community and habits and kept the borders. One of the special characteristics of language folklore-

literature is the simplicity and ease of expressing and understanding it because it is the product of people and said for them, but its language from form and content as strong literature is not out of deviation as the basis of literary style and the structure of poetic texts; it appears variously in forming folklore texts.

The study, in this conference, is an attempt for exploring the functions and the significance of deviation in folklore texts, Kurdish proverbs and Kurdish epics, as samples, they are taken in this study because deviations in language are the basis for literary texts and the other types of deviations from form and content cannot be discussed in folklore literary texts since there are no the beginning and the start of Kurdish literary interview and Kurdish old literary text to compare with them for making a decision and identifying the types of deviation. Thus, the study includes two sections. The first section discusses the language folklore-texts in general and deviation as the basis of literary style. The second section is devoted to the types of deviation in language that can be seen in constructing these two genres. At the end of the study, there are results, references and abstracts in English and Arabic.

Keywords: text, folklore, deviation, Kurdish proverbs and epics.